

ACC. N:R M. 8463:1-40.

Landskap: Småland Upptecknat av: Siri E. delin
Härad: Västbo (Östbo s. 15-16) Adress: Vänersborg
Socken: Torskinge Berättat av:
Uppteckningsår: 1942 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ljälöbiografi (forts. fr. No. 8390.)

ACC. N:R M. 8463:1-40.

Landskap: Småland Upptecknat av: Siri E. delin
Härad: Västbo (Östbo s. 15-16) Adress: Vänersborg
Socken: Torskinge Berättat av:
Uppteckningsår: 1942. Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ljälöbiografi (forts. fr. No. 8390.)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 8463:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Härad: Västbo

Socken: Torsås

Uppteckningsår: 1942

Upptecknat av: L. G. L. L. L.

Adress: Värnamo

Berättat av:

Född år i

April April

Bruket att "marra april" återfinns
i olika former över hela Europa.

Torsås. anse att det är ett,
gamalt arv från medeltida festes

som härade bören välkommer
ett gammal Pruska namnet på april

är prägnad. uttrycket för april
föreligger också ibland i

gamla Pruska skifter
gamla märken, säger

regnar det på Påskdagen =

J_n 2
= Blir det dålig födersköra det ärt,
men skulle det den dagen
i stället bli torrt och brist
påder ^{man} bräuta sig — "Mycket smör"

1. April är det bra att använda bren-
tom minnit få modersmjölke
tillräckligt många månader,
allra bäst är det om användning
gen. böjer påskdagen. Läger
de gamla —

Gamla tikar, och lagner
talar också om, att April är en
bra månad, att hålla bräddar i
kibbsä är det en fördelaktig
månad för att bygga, kibbsä att
gå — och plantera och idra handut.
"i april ska man baka goda drick =

- Som gifver minniskorna ett sundt lifff
 Brättisa och Rabuz barnas man för
 att bruka.
 I april löper solen i Oxen.
 Och som föddes i Oxen bild
 påstods enilket gamla tuben på
 brada skudaron, hög bröstborg
 och rundlatet iansilte, vandigen
 och ett märke eller - är på Oxen.
 Han blir stilsam och försynt, och tätt
 vorer sinne bätgärningar gentemot
 andra tjurar. Han skäp föga
 persor. Men han kan ännu göra
 sig i Rydning till karäveri.
 Han är ganska hög färdig och sarg för
 smickar och beröin. Och som är
 född i Oxen för ännu akta sig
 för Svarta färger samt — "tåga

No. 4

ACC. N.R. M. 8463:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= "Ligh bara för blinde Folk." - Uppmär-
ksam 28. års ålder så lever man tills
man blir 70 minst
ja det var gamla tågar, om de som
är födda i Östen
över kunnat ta det, ansåg vi
en gammal tillstånd för en
syddensan Tid. Och skall man ta
"båda dom" och låta "adroska"
vissa skulle ge enuskenen hälsa
igen, vad som försumats under
det övriga året.
"Vadhi thuna Tjöl, väter blodet, som
är så barmt och "vätt" står det i
gamla papper, att påstå och så
att säga "vätt" på barmt och
barmt är särskildt hälsasamt
om väsen.

nr 5

ACC. NR. M. 8463:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(gamla Marie Beck.dag)

Den 6te. April går "tutture" "nukka in
för gamla märke, och för jordbrukens
betydande — då höjde jorden
att bli "boeri" det räknades från
den 13de Perken, till tillbaka till
12te — 10de v. s. v. till 5te, längre
hörde jag allting att den räknade
den dagen 13de Perken gick in fördes
att till Wilhelmsdagens traditionellt
var liksom två högtidsdagar. Utan
Runde. Det var viktigt förut 13de Perken
sagades och istället rätt Rätt —
liksom i vår snö och Rätt, men efter
den dagen brister baren in och all
vår smältas ner — här på orten
har de nog ganska allmänt följt
traditioner och bärar och räknar med
13de Perken rätt nog —

f. v. b. K. D.

Sk 1/6

ACC. NR. M. 8463:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gammal förschäda-po. —
berättade mig just härom dagen
att då någon vantivdes "ledis"
vid ett fäktat bot var att
titta (se) upp i "pipan"
skorstenen. Hjälpte det y. första
gången. Så skulle det fortsättas
med trevne gånger. Så
skulle sedan "tripsen" komma.

"Metallia" mistad mestast.
Skulle man skrapa av trädet på
en tröskel, som var mot norr —
det skrapade, eller ofskrapade trädet
skulle i stället i flöd. injölle eller
dylikt. "pasienter" y. miste om
var mycket skitad på sin tid
och ansågs mycket hipeärvat.

✓
29 ✓

²
"Skarvorn" Engelska Spikan

Botades med att Arika Måga
 droppas i tullen, sittandes på
 ett "E" — grund som gick mot
 norr. — som "Skarvorn" var mycket
 svår kunde man kanske få
 göra om Arika Måga
 gånger. — var mycket brukligt.
 Botades, fast det på samma gång
 var lite hemligt, med ett
 ej alla "viste" just om det —
 då var det en gammal, den som
 gick till sig. den gick utskäp
 om en del botades. — jag har
 många gånger tänkt på var traditionen
 ändå så gammal, var den varit
 och jätteliksvis många minster har

Nr 8

ACC. NR. M. 8463:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Väl kan sedan på gamla seden — och
riktigt väl hos sedan på det samma
det är som det g. g. väl att vika från
den gamla seden, om än det är
nya fuster och hört — Men med
förtjusning sett hur gamla
nya och "unga" nya, följer gamla
släkttraditioner och den är som en
god "maskot." eller god tur — De
det är tror att med de gamla gode
sederna och som Mor och för gode
följer välsignelse och lycka —
och det är det väl att göra just
som Mor eller Far har gjort eller "buktat"
göra, bara det att t. ex. nysta
ett nysta — Det skall enligt
gamla tradition gå rätt i hand den
Mär man nysta och dels på det

m.
t x - l = t. ex.

№ 9

ACC. N.R. M. 8463:9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= gult - "kränger" sig - och det det jag
i min barndom, det var mycket nog
med att mystret skulle gå runt i handen
och bli ett riktigt huf efter fingret eller
tummen. Som i självet häller stadigt på en
ställ och de andra fingrarna för mystret
runt medan man mystrar. Det följde
nog alla den tiden som mormors
mormors mostick —

"Gulspikar" eller Gulsat!

Skulle betas med att man
skrapade det gula, mörre eller
hvitte på en bägg som "vetti" (styg) med
norr, men det som skrapades
fort och som skulle vara betad
skulle vara gult —

= Skulle torvas och intagas som pulvra
skulle tagas några gånger och
så skulle man snart få se att sjuken
gånge på sig och den sjuke fick sin
förg igen —

Med klara och stora njurar skulle
man dricka en "Kanna" Bärnjäll
bärje dag, under något uppehåll
några dagar och då fortsätta igen
skulle vara ett mycket gammal
muskur —

Enligt gamla märken, så ska man
i början av april ge akt på
om det "fittar" mycket med att
slä ut blod och blommor, då
ska det bli kallt i maj för =

= var som skär ut i april frys fort i
i maj. —

Den 13-de —

Många är rädda för den dagen
eller den natten, men någon berättade
att ibland har den ingen betydelse
vare sig, om man är placerad 13. Vis
bordet eller något annat — men
ibland är 13 varsel och då är det
på något viset sätt det visar sig —
om placeringen blir något särskild
som man på ett särskild sätt förnim-
mer — Tänker man på en 13. vis
ingen betydelse —
man ska förnimma det på annat
sätt som skäligt säger till —
För min egen del är 13. lycka —

2/12

ACC. N.R. M. 8463:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Nummer. / den 13. de. och alla dagar
Den 13. de är turliga, om man gör det
på så här man försöker alla dagar. Det
är en försök till glädde och skrifterna
den 8. ja jag är nöjd och glad alla dagar
för man kommer mest i hög glädde
lyckliga dagar - men just varsel
om man gör det. Man kan ha
varsel om något annat händer. Det
är ej bara det tråkiga som kan förtäras.
Så tro följder mycket gott med, och
man kommer att en del människor
har ett gott förbud, man kan möta
någon som betyder ett gott varsel
om man bara gör det på det
om man tänker på en försök till
kommer som man förtä sig vid på
ett oförklarligt sätt, och tänker på det

No 13

ACC. N.R. M. 8463:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja. Men det bara ett gott och gladt
hudskepp —. Ett par brödra Knäppa
händer som än aldrig så vackra
efter arbete och möda. Men bara ett
gott hudskepp som ligger liggande i
Stämning att se. Så. Men jag aldrig
gläms ut mitt minne ett par tidiga
brödra Knäppa händer, som jag
sag en gång i Stockholm. De kom liggande
att se. Ett vändande och ställa. Jag frågade
min mor om den förfrösta en alltså
Knäppa. Min mor händerna då vi läser i be-
min mor. — För att helt
lunda. Lunda allt omkring oss
och helt många. Min tankar, att det vi
vi ä läser. Knäppur vi samman våra
händer. —

Na 19

ACC. N.R. M. 8463:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Eulsoot gulsjirka

Hörde jag just berättas hur det på
många ställen färd just påstod vis
ganska lika (ämnas etc) —
man skulle taga av det gula
på unieformer, smuser (melprussas)
eller dylikt. och klippa fint-fint —
som små pulver, och lägga i lite
tunt filterpapper, och intaga det
som det läg i papperet. Det skulle
vara ganska bra vid på den tiden
att de kom och hade apicerare och
fruktas. Men lite gult af uniefor-
mer. för någon som skulle bli
patad för Eulsoot. Den gula färgen
spelade en stor insats i botmedlet
tröddes allmänt. —

No. 15

ACC. N:R M. 8463:15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Upptecknat av: Svibladingshemmet

Härad: Östbo

Adress: Rönne

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår: 1942

Född år i

En tradition säger, att en runsten
skall ha varit funnit i trakten av
Öd för hvilken man väst.

Emellan för och lå
der står de rikter två;
deruti finnes ring öfver ring.
Väl hem drad tusen gubring.
På Eld skall söndas de trilllingar två;
högge äro de barn, den skall skall för.

"Många" säger monthan "hara med
mycket möda sökt för rätt på skatten"
men förgäfvat. och vid slikt förhållande

Skriv endast på denna sida!

nr 16

ACC. NR. M. 8463:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Ande, hur mycket skäl man icke
finne på Ed att önska dig trillingar
för att åt den förvara minnet af
spädommen. Det monteras ö en 160 al
man i norr från Sandlidens och 100 al
i väster från landsvägen påträffat
kaststenen lät med rustil
rista Anna förs.

" Ett litet utdrag ur Östra Tärns
(beskrifning - ömskögt Väinöns dykster)

ACC. N:R

M. 8463:17

Landskap: Småland

Härad: Västbo

Socken: Torslinge-Torsveda

Uppteckningsår: 1942

Upptecknat av:

Adress:

Berättat av:

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVSkärtorsdagsmorgon!

Najöls ti' nitta i mi bötta —
 Kunde det ropas & det skedd i
 skogen. Sedan kunde det komma
 i hörsel ton: "Så långt att —
 skritt, vör,

Ska mi njölshaböta
 "bli i år!"

Skärtorsdagsmorgon. Skulle den
 bli minna, som ville skappa sig —
 "njölshaböta" d. v. s. skad. njölsh.
 tillgång. för sluppängare be-
 sig till ett högt berg. och den till —

Skriv endast på denna sida!

Nr 18

ACC. NR. M. 8463:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gänger i följd av alla Kraster ropade ut om omtalade besvärjelsen.

Hon gick vid detta tillfälle endast bar iklädd linnen och skulle medföra en mjättkräfta. Enligt folketon, övergick genom denna besvärjelse en del av grannarnas mjäll till den som utförde. —
Denna Måskorst.

Kraster av denna sträkte sig till bäst som ropet hördes. —
Dessa vidskepniga föreställningar har urgamla traditioner, och förelämnar om ören sparsamt ända fram mot senare delen 1800-talet.

Kinneds barnas liv-älsan.
— Så har det berättats och mig sen min tidigaste barndom, och man —

Na 19

ACC. NR. M. 8463:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Kan vi nu traditionen berättat fram
om rättare om gamla tågner mått
fram till det yngre släktet. Den vort
mågon. Från en eller mormor berättat
om ursä beviselse och mat korster
och på vår släkt om med vige berättat
det för de unga. Det börjar berättas
med den "fiskerikärningen" för till
blått på most med kaffepanna
frånskas på skott, o.s.v.

Tjädurjel!

Det förkom mycket på ena ända
till ena eller på 1800-talet alla om
känslor i början på 1900-talet att
försöka upp en tidig berättelse
på tjädurjel. Den typen började

2. "Knäppungarna" som snart övergick
till "Bunkan", och det portlande
dubblande ljudet kom i en jämn
ström — men då skulle Sissingen
komma. Då skulle man ta
tre snabba jämna steg i
spults riktning och sen droppa
stå droppstilla till nästa "Sisning"
kom, och då fortsätta till man
kom inom skottläge — som varje
jägare vet förhåller det sig så att
när du döljer dig är spullet som kallas
"Sissingen" din tuppur upp
sig till en tillräckligt extas, att han
barken hör eller ser.
I varje fall blir tuppur under Sissingen
så döv, att du till och med tål att
"förska" utan att låta dig ströas —

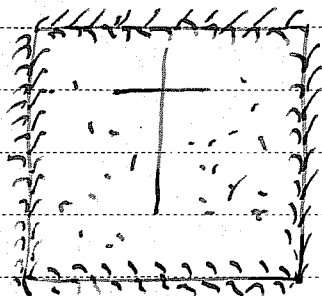
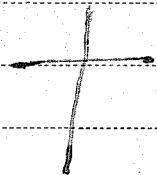
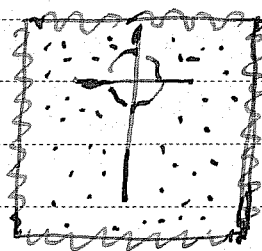
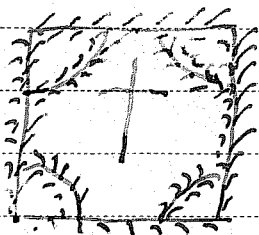
= På så sätt fick många skön och
stilig tjädnings, juha för "Snygga
Stig" te-diga Mors. — Aprilen morgon
i "den gamla tiden" då bössan "laddas"
emellan bort skott, med bröt och bogel
efter ett lust "handnätt." Ur de med-
tagna bogel å balthornet, — med
"kupperstussar" emellan boglen å balthornet
och på balthornet det i färrpipan
med "laddstoft" som med en
lång permut. Stogs fram och till
bucka i färrpipan tills nästa
skott var laddat. och så uppr
med "färrnaren" och på med
"genastatten", som i de första
fall brann av riktigt. —

N° 22

ACC. N:R. M. 8463 : 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I mina föregående uppteckningar har
jag ej nämnt om hur på flera ställen
det är kläs i gravning. Men
här att det kan vara olika. Men
här emellan. Det försöker att
teckna hur olika det kan vara.

= Som de här små teckningarna, lägges
 då grannigt ut vid varje vägs kant, som
 alla köder skall förbi. De små pumporna
 ska vara små grantappar, som täcks 4 -
 6. eller 8 - 10. Met efterdem krosset och
 rustas in stor. Så står det och en vil
 lös "bög" och det som det är "klätt", till
 begravningsprocessen kommer och så
 stöter de på till. — Den de där
 brukas och lever. Men kan man
 säga åtminstone på denna orten
 vilka mycke nu som för —
 den tänkt med glädje många
 gånger att det är väl att det
 mycket baktra och traditionerna
 sedan. Det fort finns kvar —

3. Begravningsgöden. eller
 från det hem som torget —

N° 24

ACC. NR. M. 8463:24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Skulle gå ut från Ståldes dö-
Ristan med sin lörd. fram för
trappan och ingången till rummet
för att då sin första uppskedshälsningen
från rummet skulle ske. en då
bådar sed. som jag då mycket tänkt
på med högtidligt allvar. Sakt utan
barn för lörd. naturligt och stilla
står de anhöriga Ring Ristan
som var ska gå samma väg till första
villan med sin lärare goit!
jag tycker att det är mindre bråkigt
än att de närmaste anhöriga på
Ristan som de alltid gjorde för
som de oftast var jag märkt att
det är särskilda barn och barnen
som på och i som för att de för
och "Mågan" skulle vara =

N:o 25

ACC. NR. M. 8463:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Andre Händagen efter Påsk, —
"Jörllaras" om den gode Herden
Sen blir det var. är en
gammat Läger. Som jag minns
från min tidigaste barndom
nu kan man hitta och få — för
på söndagen "Jörllaras" den gode Herden
Jag frågade före borar, om "Läger"
kommit af och det svarades då
att när det Evangelium. Jörllaras
är det "långt frän" och det är ett
så mycket brudbröd att det och var
och börne är förenat med det.
Man gladdes att gå i kyrkan den
dagen, det var en befrielse från
vinter och käl för mer än en
på väg från kyrkan man är man emellan
Läger och det var —

d/a 26

ACC. N:R. M. 8463:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uåga gamla ordspråk från Småland

När man talar om trallet, gästern,
så dransar din gästern, förstugan,
Lag och bort häst pussar bonden
bäst —

Man ska inte lyfta på hatten förän
man får de Karlens —

Det ena goda förkastar ej det
andra. —

Det är inte korta det som rinner från
håsan till munnen. —
Lönen är gott. —
men hälsan är bättre —

Nr 27

ACC. NR. M. 8463:27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vår hundar fäller till vår
läger bonden blir det vår
(sees mycket gammalt.)

En gammal sed, som nu alldeles
kommit ur tiden fö-är, att bän
i "Kryte" det har ju just mycket
tänkt på nu... i min bonden
då jag var allra som kom från
någon afär eller något fö-är de
sina upprop i "Kryte", det kunde
vara stora lyften. De hade de en
stor krus eller S. R. Kläder, uttjät
eller ranligt. De hade de var de
skulle bära i detta Kläder"
och Kryte fö-är som nu alla fyra
snittarna och har ett tidigt
Kryte isär, i var hand

No 28

ACC. NR. M. 8463:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Rabbor som de skulle ha med sig hem
från "Pappere". Hnyttas är i värdshuset
beräknades alltid att medföra en
stor ren värdshuset att "bäsa" Rabbor
i snittarna på värdshuset knöts i
samma utan "nötts" bara ihop.
Bor är bär minnas hur de bräde
ut värdshuset i "knöt" och la
Rabbor i dusanna. Som sedan
utdelades till barnen och de
hemma varande. Sedan att bär
hur Rabbor af alla fortuna lever
samma. Bär bär på vten, men
minna i det brukligt att
föra dem i papperspåse.
Särskildt numrerad. Så ej
förväxling sker. ifall någon gömt
för mer eller mindre Rabbor bär.

ACC. NR M. 8463:29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland

Upptecknat av: Siri Ledin Piimänen

Härad: Västbo

Adress: Värnamo

Socken: Torskinge = Torsheva

Berättat av:

Uppteckningsår: 1882

Född år i

att Lina Scharl.

Den Ledin är numera ej så vanlig
som för, ej ens någon riktigt gammal
har de, den typiska "Siltsharlarna"
med frans, som på 1800-talet var
så vanlig, men de gamle fönämige
håller alltså ännu tunnare glusscharlar
som äro både praktfulla och föga
rika, fins ännu kvar som har
gått från stäket till stäket. Ett
par stycken gamla Arthus Scharl
bros, som jag tog på en bröhop för
ett par år sedan här, och det =

Skriv endast på denna sida!

= och det var så viktigt och förnämligt
att jag måste titta upp det. Fuskigt
var, att den sedan tas upp igen.
De där omtalade kyrkorna
bär på ett kyrkbräddar och de
minde om traditioner och kultur
och gamla tidens förtigheter. På de
gamla storgårdarna, även i många
allmogehus finns nog ännu dylika
bänkar, bänkar och stolar
jag tror att de kommer mer och mer
till användning. Även de där gamla
kyrkor, spetsbänken. Tor jag
komma på "Tas upp igen" det finns
ännu flera i de gamla husen
manga kyrkor i spetsbänken
sida i gamla husen. Kan man ännu
se en och annan gardinslyft.

= Sjö och krigsigt bestått och påskyddat
 men 70-80-talet - damer "hant" med
 och hade tid med sådant "hant"
 sista, - liksom de brede stora
 virkade spetsarna, som virkades
 så mycket i min barndom både
 på herrgårdarna och allmogehemma.
 Man ännu se för mig hur jätt-
 stora "tatt" och virkade stora
 breda spetsar till gardiner och
 dukar, var också mycket färdigt -
 men under det då med breda
 uddspetsar i hant på förskole
 det var brändiga hemvävda
 stötköden, med en rätt grov
 hemvirkad uddspets. Sjö så prydligt
 och hemtrefligt ut - och på bjudningar
 och kaffisop, tatti dem på sig ett =

1139

ACC. NR. M. 8463:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Olyktigt bakert för Elade, och så jag de
"i" "vrandras" spetsmönster" och bytte
all skulle "virkka" av "Ours" eller Ours-
mönster. ju bredare spetsen var
ju finare var det. till dessa spetsar
tänkte jag att sågades gannet i
mummen, från gärdre till silkefint.
och så för många på det ett litet
högdrags arbete, och en liten
högtidsstund, med finare arbete.
det byta av de Oursiga gördmålens
med, att så en sådan stund var
högtid och stort nöje. —

i mummen låg alltid en stor
hvit clack med spets i kanten
på byron ofta samma "vits spets,"
såg den så mycket i stugorna att
jag tror jag skulle kunna virka

den i minnet utan mönster —
Junga i Perstorp var ett föredöme och
mycket bär att tala om för sin
stora konst att göra lilla
men så insjukande och tufft
statliga. Vore de andra arbeten
som gjorde i Virkinge, Oulbo och alla
de stora stora virkade täcken, By
sappställe och lustiga mattor. Hon hade
en liten "brö" för "tomten" och så i det
samma. Hon kunde prata med sina många
vackra blommor och "gärsta" Clem. Hon
lärde mig ett litet löstigt språk, som
hette "skjuta språk", ett spel som man
jätt tänkte på lite innan man flyttade
"språk", och kunde det rätta i det
vänder sig. För den var ryttig och rakt som
man skulle gå till lilla Junga att =

ACC. N:R M. 8463:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland Upptecknat av: Liljedal/Klemmberg
Härad: Gästbo Adress: Tämnabo
Socken: Torskinge-Forslunda Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1842. Född år _____ i _____

= Man skulle öfver "stättan," det var en
sumpmark, med "spänger" och de var
gjordesgar med bräder lagt upp som en
trappa. Den der "stättan" kunde spä
på der, när på vintern isen ställde den
då på. Det "onslag" på vänet, och
när bästut alldeles torrade ut der
de har det säkert repn, och håller alltså
fel — när man gick över en sådan
der stättan så skulle man antier "spatta"
tre gånger —

Om man går på gata eller väg, och
möter Jotarsen, eller der honom på
nåra håll, så betyder det lycka =

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 8463:35

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland Upptecknat av: Sig. Elden, Elmönby
Härad: Jästbo Adress: Närnamo
Socken: Torskinge = Fvskeda Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1882 Född år _____ i _____

= eller en glad händelse.
Har många gånger tänkt på att alla
örra minnen, och alla människor som
jag haft så gränslöst roligt med att
det är bara några ljusa minnen
och alla örra oförgätliga berättelser
alla på sitt särskilda sätt och har
haft något gott och bra i "inombords"
som man alltså kan glömma
om följt mig i minnet. pottarnas rörliga
snusdosor, som de arbetar tog fram
snusdosan & höll i handen och så små-
ningom "tog en prisa" under tiden de
kunde berätta något. Då var "humöret"

Skriv endast på denna sida!

No 35

ACC. N.R. M. 8463:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= gott och hundraprocentigt, det var lustiga
döror, af horn, med trälock, mör, och
mässingsdöror med spegel och mässings-
kram. och de på dem är något prassad mör
med två gultar på den ene &c, —
Var de god ä tagen pris —

For, tack min. Över —
Så användes önn, att föra djur för
olika, om besöken fått olika de trötta
de med smut. —

om man toppar klammern då man kommer
sig. Men det står och obehagigt. Ögas man
skäp. Ta upp den så bli det än bättre —
ett gammalt märke om ej häret växte
och tyktes falla af och ej var bra, skulle
man se om "topparna" på häret delade
sig goda de det, de var häret spilt —
och då skulle man kippa "topparna" lite

W 37

ACC. N.R. M. 8463:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= Samt med en "tång" bränna den, fast
ej för hårt, så blir det bra igen.
Det var jag nödtoräddas sen min
tidigaste barndom.
Ännu skulle man koka The af näsbor
och tvätta håret med.
En gammal sägen, man skall vara
"barnsvad" när det första majregnet
kommer, och låta det regna på
barnudet, så får man ej barnsvadens
under giet. Jag minnes hjälpe och
slagsrockar, när de tog af hatt eller
skärpa, när majregnet kom. "Hjälpen"
"löst upp kluten," och sag glada och belåtna
ut. Första kvällen man skulle man
äta kaffe. Det skulle skydda mot
sjukdomar.

No 38

ACC. N.R. M. 8463:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så här på vintern, då var det vanligt att
man skär i björkar och borrar
öristade in manen och gästarna
Det var inte så mycket sport och
riksmarsch då. — Då man
hade mera tid, knappast två par
ungdomar var ute och promenerade då
utan att manen var öristade i
någon björk eller borrh. — de trällade
gick först att skära i man hade
länga "stavar" med alla möjliga
mönster. Skarpa dit med alla sorts färger
smått man någon liten gumma på
björken, så skötade hon vispar under
tiden hon gick, var en bunt vis
under armen, och kallade Krist för Krist
tills det blev en vispa, det skulle passas
någon vispa "släppte" eller löpte —

No 39

ACC. N:R. M. 8463:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- i barnens kammare var det förtjusande
när det var "bjudning" med Ruppe i
det gröna, och till "vispskalning" och
den ene var mästare än den andre
att binda samman visparna. Viset
skapades först med en Kris, sedan
gick det lättare att gå — och till
visparna till en del gjorde stora. Till
att visa staket i d. med alla nager
gordes till små så och "gröt vispar"
oförgätligt — att minnas och med
triksenhet tänker jag på ett förtäran
med denna till trösta och glada
sederna — förskäligt var att den
trögs upp igen, det var liksom en
"gäst" och ett angenämt afbrött
i det vardagliga. Det var många
förskningar som fanns in i visparna.

ok: 40

ACC. N.R. M. 8463: 40.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

= och då var det tradition att komma på en
med tanne gäster ingen skänd
och ingen glömd.

I år så inte Maja mycket "baja"
(frostbräuna) så en liten gummig som jag
rallade i dag, hur så jag —
ja för det gäster som väntar mig
för 1. maj kommer alltså i badd
(lägg för det ska Maja "baja" (frost)
den menade att det var bra att det
ej "fick" så mycket före maj, men
hon hoppades dock att Gökken
skulle komma så tidigt att man
"gäster" på var berust." för det bety-
der ej så bra. Så nu får vi hoppas att
Gökken dräger någon fulla än så
det hinner att stå ut lite "grau"